

HYMNUS sv. Ambrože

*Toť vskutku pravý Boží den,
zářící světlem blaživým,
vždyť celý svět byl omýt v něm
přesvatou krví ze svých vin.*

*On vrátil slepým světla svit
a hříšným novou víru vlil:
Kdo velký strach by musel mít,
když Pán i lotru odpustil?*

*Kriste, buď věčně věrným svým
velikonočním plesáním.
Nás milostí svou vzkříšené
vem k oslavě své vítězné.*

Amen.

/hymnus ze 4. století/

VZKŘÍŠENÍ

ZPRÁVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

VELIKONOCE 1998 - č. 22

PĚTILETÍ,

toto slovíčko nám trochu napovídá, že tomu je již 5 let, kdy vyšlo první číslo farního zpravodaje VZKŘÍŠENÍ - právě o velikonocích a tato skutečnost - mimo jiné - dala vznik názvu zpravodaje: Vzkříšení.

Z hlediska věčnosti 5 let vůbec nic neznamená, avšak z pohledu člověka, který prožívá každý den svého života, zvláště, když mu léta přibývají a s nimi i potíže, bolesti a nemoci, pět let už něco znamená. Za pět let se z malého záčka - prvňáčka - stane středoškolák; z maturationa se může stát inženýr nebo jinak promovaný absolvent vysoké školy. Není tedy pětiletí krátká doba, neboť v ní se může mnohé změnit. Před pěti lety jsme slavili velikonoce ještě v bývalé kapli; letos je budeme již po čtvrté prožívat v našem novém chrámě. Dík za to Pánu Bohu a Panně Marii.

Není nutné vypočítávat, co všechno se už v novém chrámě a v celém přilehlém areálu za těch pět let odehrálo a vykonalo. Je především na místě, za všechno to dobré upřímně poděkovat a dál žít v trvalé vděčnosti Pánu a Panně Marii. Neméně důležité je prosit o další Boží požehnání a přímluvu naší patronky - Panny Neposkvrněné - za celou naši farnost a za každého jednotlivého farníka, aby stále více a více poznával Boží pravdy a dokonaleji miloval našeho Pána.

V tomto duchu prožijeme letošní svátky velikonoční, ke kterým Vám všem osobně - jednomu každému - přeji hodně zdraví, spokojenosti a především mnoho milostí a darů Božích od Zmrtvýchvstalého Ježíše.

P. Marian OSB

Bohoslužby v našem kostele:

Po - Pá 18 hod.
So 7, 18 hod.
Ne 7, 9, 10.30 a 18 hod.

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)
živý růženec každé první pondělí v měsíci

Příležitost ke svaté zpovědi: 1/2 hodiny před každou mší svatou

Adorace: každý 3. pátek v měsíci po mši sv.

Modlitební skupiny: úterý, středa po mši sv.

Mládež: úterý po mši sv.

Farní knihovna půjčuje knihy: Stř 17 - 18 hod., Ne 10 - 11 hod.

Advokátní poradna: čtvrtek 17 - 18 hod.

Chrámový sbor CANTUS AMICI: zkoušky PO 19 - 21 hod.

Chrámový sbor KALOKAGATHIA: zkoušky Čt 17 hod. ve farní klubovně

Laická linka důvěry: Stř 16 - 17 hod. ve farní knihovně

Úklid kostela: vždy v pondělí od 14 hod.

Pojďte, ať oslavíme Pána,
provolejme mu slávu,
Skále naši spásy...

/Žalm 94/

Požehnané velikonoce v blízkosti vzkříšeného Pána vám přeje
kolektiv farního zpravodaje VZKŘÍŠENÍ.

● Bohoslužby ve Svatém týdnu

Pondělí až středa - beze změny.

Zelený čtvrtek ráno 7 - 8 hod. příležitost ke sv. zpovědi,
odp. od 17 hod. příležitost ke sv. zpovědi,
v 18 hodin slavná mše sv. s obřadem mytí nohou
12 mužům,
po mši sv. do půlnoci je adorace v „Getsemanské zahradě“.

Velký pátek ráno 7 - 8 hod. příležitost ke sv. zpovědi,
odp. v 15 hod. pobožnost křížové cesty,
od 17 hodin příležitost ke sv. zpovědi,
v 18 hodin začínají obřady Velkého pátku,
Velký pátek je dnem přísného postu.

Bílá sobota ráno 7 - 8 hod. příležitost ke sv. zpovědi,
od 19 hodin příležitost k sv. zpovědi
ve 20 hodin začínají obřady Bílé soboty.
Nezapomeňte si k těmto obřadům donést svíce
k obnově křestního slibu.
Na Bílou sobotu *není* žádný předepsaný půst.

Na **Boží Hod velikonoční** jsou mše sv. jako v neděli.

Na **Velikonoční pondělí** jsou mše sv. pouze v 9 hod. dopoledne a
večer v 18 hod. Během dopolední mše sv. bude zpívat
chrámový sbor Cantus Amici (Tregler).

VIGILIE

Mihaela Jarc

Ó dej mi ticho, Neznámý,
dej mi ticho, ať hledám,
dej mi ticho, ať slyším,
dej mi ticho, ať se ztiším,
dej mi ticho, ať v něm se Tobě předám.

Dodržujme také ticho v kostele, jsme tam sice „doma“, ale v přítomnosti Nejvyššího, kterému máme projevovat nejvyšší úctu! Zejména před mší sv. se většina účastníků chce soustředit, pozvednout mysl k Bohu, odpoutat se od všedních starostí, aby se mohla pozorně účastnit mše sv., mějme to na paměti.

Vrátným k duchovnímu životu je ticho.

/bl. J. Escriva Balaguer/

● Zprávy z farnosti

- Hledáme spolupracovníky na pomoc při vydávání farního zpravodaje VZKŘÍŠENÍ. Jedná se hlavně o přepis příspěvků (na počítači).
- Hledáme mladšího muže (nebo ženu) pro pravidelný nedělní prodej literatury křesťanských vydavatelství v našem kostele. Informace ve farní knihovně.

Pokusení nemá proti nám nikdy takovou sílu, jako když nás najde v nečinnosti.

Kdo chce sloužit Bohu, ať se připraví na pokušení. Nejlepší přípravou je získat odvahu bojovat.

Myslete na Boha krátkými, ale vroucími výlevy svého srdce.

/myšlenky sv. Františka Saleského/

● POUTĚ

Pouť do Nových Hradů a Dobré vody

V sobotu 23. května 1998 chceme opět podniknout společně se Společností sv. Vincence z Pauly v ČR farní pouť tentokrát na mariánské poutní místo Dobrá Voda s kostelem Panny Marie a do města Nové Hradky v jižních Čechách pod Novohradskými horami. V Nových Hradech je klášter servitů, starý hrad, empírový zámek, buquoyská hrobka a zámecký anglický park s leknínovým jezerem. Bude-li pěkné počasí, můžeme se projít podél řeky Stropnice romantickým Terčíným údolím.

Přihlášky se zálohami přijímáme pouze ve farní knihovně ve středu od 17 do 18 a v neděli od 9 do 10 hodin.

Pouť do Staré Boleslavi

Každou poslední sobotu v měsíci konají pražští katolíci pouť do Staré Boleslavi s prosbou za obrácení našeho národa. Odjezd autobusem v 8 hod. od kostela sv. Ludmily v Praze na Vinohradech, návrat do Prahy před polednem. Cena jízdének tam a zpět 40,- Kč.

Naše strašnická farnost předpokládá, že by první společnou pouť uskutečnila poslední sobotu v dubnu. Informace v sakristii.

● FATIMSKY DEN

Mnoho farníků, kteří se pravidelně účastní Večeřadla v našem kostele o prvních sobotách, navštěvuje třináctého dne v měsíci o tzv. Fatimském dnu chrám sv. Jakuba na Starém Městě pražském. Tato mariánská pobožnost má výrazný eucharistický akcent. Začíná o půl šesté navečer modlitbou růžence před vystavenou Nejsvětější svátostí. Pak následuje eucharistický průvod a po něm koncelebrovaná mše

svatá s kázáním o Panně Marii. Po mši svaté je socha Panny Marie Fatimské, během slavnosti umístěná vlevo od obětního stolu, odnesena v průvodu do kaple sv. Anny v klášteře, kde se účastníci s Pannou Marií rozloučí večerním Anděl Páně.

První Fatimský den se konal 13. května 1994 z podnětu pana kardinála Joachima Meissnera z Kolína nad Rýnem, který nechal ve Fatimě posvětit sochu Panny Marie, přivezl ji do Prahy a daroval kostelu sv. Jakuba. Tehdy se také zúčastnil Fatimského dne, který dal počátek této mariánské tradici. Po necelých čtyřech letech byl pozván na letošní první Fatimský den 13. ledna 1998. Pan kardinál přijel, sloužil mši svatou jako hlavní celebrant a pronesl kázání o příkladu Panny Marie ve světle čtvrtého, dvanáctého a třináctého zastavení Křížové cesty. Potěšilo ho, že chrám sv. Jakuba, který má úctyhodné rozměry, byl plný s převahou mladých lidí. Snad v tom hrála roli i okolnost, že po páté hodině odpolední je v lednu už tma a cesta od metra k sv. Jakubu se dříve narozeným zdála obtížná. Buď jak buď, Praha tentokrát podala svému vzácnému návštěvníku krásnou vizitku.

Jak pan kardinál Meissner řekl, rozdíl skromného začátku 13. 5. 1994 a hojné účasti na Fatimském dnu 13. 1. 1998, je pro něj radostným překvapením a povzbuzením. Závěrečnou „Fatimskou hymnu“ zpíval s námi česky. Jak se mu s českou výslovností dařilo, nemohli posoudit ani poblíž stojící pro radostný hlahol mladých hlasů v přeplněné kapli. Ale na tom nezáleží. Panna Maria vždycky rozumí svým dětem. RuKa

*Jen člověk plný pýchy se chlubí, že nemá hříchy -
věřící musí být jiný: pokorně vyznat své viny.*

*Jen ten, kdo pokorně vyzná se viny,
vstupuje navždycky do Boží rodiny.*

Není důležité jak dlouho člověk žije - důležité je, jak žije.

● Nové knihy

● Nové knihy

Ke knize *Jana Jandourka: Tomáš Halík - Ptal jsem se cest*

cit. K. Rahner (1976): Církev není oázou rajského typu, v níž je vše zcela jiné nebo vznešenější či pozoruhodnější než mimo ni v takzvaném světském prostoru. Nikoli: církev sestává z hříšných lidí, je tedy církví hříšníků. Ano - i když ji vyznáváme jako svatou, je dokonce samozřejmě hříšnou církví, neboť musí společně nést obtíže lidství, dějiny lidské ubohosti a různých zklamání. A právě v tom - a nikoli v oáze blaženosti - musí potvrzovat, uskutečňovat a dále předávat víru v nekonečnou budoucnost.

K vyjádření obsahu knihy (který není možno jednoduše shrnout) se také velmi dobře hodí citace z básně Paula Claudela:

Svatý Tomáš

*Není to maličkost být Tvým apoštolem, avšak svolit ochoten jsem přec.
Jsem ochoten věřit, co říkáš, máme-li tu věc už jasně dojednánou,
jsem odhodlán otevřít se zcela, dovedeš-li zasadit ránu
do toho tvrdého srdce, tvrdšího než dubový suk a ořechový kmen,
sekeru a ránu tak pevně, až nástroj tam zůstane zaražen.*

*Chci zemřít rád, ale jen pod tou podmínkou, ano,
že zemřeš první a že celé to Umučení bude dokonáno,
aniž z toho něco chybí, a že znovu budeš stát před naší
družinou, z hrobu vstav, a že mi řekneš: Tomáši!*

*Chci Ti věřit, Pane, a činit, co chceš a co jen mohu,
dovolíš-li, abych na chvíli sáhl na Tvoji ruku a nohu.
A řeknu, že jsi to Ty a že jsi můj Bůh a Pán,
dovolíš-li, abych se Tě dotkl a vložil prsty do Tvých ran!*

JaN

Anselm Grün, Meinhard Dufner: Spiritualita zdola

- * Cesta k Bohu vede spíš oklikami, bludnými cestami, „krachy“ a zklamáními nad sebou. Vůči Bohu mne neotvírá ani tak ctnost jako spíše slabost, nemohoucnost ba dokonce hřích.
- * Vlastní ztroskotání, bezmocnost, je nejlepším místem modlitby.
- * Spiritualita shora: stoupáme po žebříku dokonalosti vzhůru vlastní silou k Bohu, ale my vlastním úsilím nemůžeme Boha dosáhnout, narážíme na vlastní omezení. Proměnit nás může jen Boží milost. Přijmu-li vlastní „omezení“, jsem osvobozen. Jsme-li nejslabší, jsme nejvíce otevřeni Bohu a jeho milosti.

Milosrdenství chci, ne obět.

RuKou

(Kniha je pod signaturou A 222 ve farní knihovně.)

Večerní modlitba

Nic se mi nestane, když umřu.

Nic se mi nestane, přijdu k Otci.

Nic se mi nestane, uvidím Krista.

Nic se mi nestane, poznám Marii

svou matku.

Nic se mi nestane, uzřím svoje bratry.

Nic se mi nestane, poznám Boží lásku.

Nic se mi nestane, zkusím

věčnosti úžas.

Nic se mi nestane, ani když umřu.